

Principper for fastlæggelse af Evidas distributionstariffer

I henhold til Lov om naturgasforsyning § 36 a skal Forsyningstilsynet godkende de metoder, der anvendes ved fastlæggelsen af distributionstarifferne.

I det efterfølgende er beskrevet de principper, som de 3 gasdistributionsselskaber Evida Nord A/S, CVR-nr. 372 700 24, Evida Syd A/S, CVR-nr. 272 104 06, og Evida Fyn A/S, CVR-nr. 292 148 24, (herefter samlet Evida) lægger til grund for udformningen af distributionstarifferne gældende fra 1. januar 2021.

1. Generelt

Distributionstarifferne dækker alle standardydelser leveret af Evida. Såfremt en forbruger eller en leverandør ønsker særskilte ydelser, der ligger ud over forpligtelserne i henhold til de gældende distributionsbetingelser og leveringstilsagn, faktureres forbrugeren særskilt for disse ydelser. Prissætningen for disse ydelser sker på grundlag af de omkostninger, der er forbundet med ydelserne, og anmeldes særskilt til Forsyningstilsynet.

Endvidere kan der i forbindelse med tilslutning af nye forbrugere eller opgradering af anlæg hos eksisterende forbrugere opkræves betaling for stikledning eller et investeringsbidrag, såfremt forbrugeren forventede (mer)tarifbetaling ikke kan dække de med anlægsinvesteringen forbundne omkostninger inden for den krævede tidshorisont.

Kriterierne for opkrævning af disse bidrag anmeldes ligeledes særskilt til Energitilsynet.

Overordnet er distributionstarifferne fastlagt under hensyntagen til følgende forhold og begrænsninger:

1. Den samlede indtægtsramme for det pågældende distributionsselskab
2. Rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier
3. Enkelt og gennemskueligt tarifsysteem
4. Gassens konkurrenceevne over for alternative energiformer

Nedenfor er de enkelte punkter nærmere beskrevet.

1.1. Den samlede indtægtsramme for distributionsselskabet

I medfør af Lov om naturgasforsyning § 37 a stk. 2 udmelder Forsyningstilsynet årlige indtægtsrammer for det enkelte distributionsselskab. Indtægtsrammen skal fastsættes under hensyntagen til omkostningerne til lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. De nærmere bestemmelser herfor fremgår af Bekendtgørelse om indtægtsrammer og åbningsbalancer for gasdistributionsselskaber.

1.2. Tarifferne skal baseres på rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Distributionstarifferne skal i overensstemmelse med § 37 stk. 2 i Lov om naturgasforsyning være rimelige, objektive og ikke-diskriminerende i forhold til de omkostninger, som de enkelte brugere af nettet giver anledning til.

En direkte konsekvens heraf er – jf. lovbemærkningerne til ovennævnte bestemmelse – at distributionstarifferne skal fastsættes uafhængigt af transportafstand ("frimærketarif").

Endvidere skal den enkelte forbruger som minimum dække de omkostninger, som direkte kan henføres til den pågældende forbruger. Der er generelt væsentlig forskel på de gennemsnitlige omkostninger for en almindelig villakunde og en stor proceskunde både i forbindelse med afregning og tilsyn, men Evida har også forbrugere – fx spids- og reservelastværker-, som har et meget lille eller intet forbrug i lange perioder, hvor installationen blot står standby. Evida har relativt store tilsyns- og vedligeholdelsesomkostninger på sådanne anlæg, som dermed ikke nødvendigvis dækkes af distributionstariffen.

For at sikre, at kunder/kundegrupper med et meget lavt gasforbrug også efter afviklingen af den historiske gæld og deraf følgende lavere tariffer som minimum betaler de direkte omkostninger, som disse kunder/kundegrupper giver anledning til, opkræver Evida hos alle kunder en fast afgift, der har til formål helt eller delvist at dække de gennemsnitlige direkte omkostninger til gasmåling, afregning og tilsyn med forbrugernes gasinstallationer i medfør af Gassikkerhedsloven. Da de gennemsnitlige omkostninger i relativt stort omfang afhænger af, hvilke målere der er installeret hos den pågældende kunde, ønsker Evida at differentiere den faste betaling i forhold til antallet af målere og de installerede målertyper.

Det er dog kun en begrænset andel af driftsomkostningerne, der varierer med forbruget, eller kan henføres til den enkelte forbruger.

Med hensyn til anlægsinvesteringerne er disse generelt ikke direkte henførbare. Som hovedregel har forbrugerne været hinandens forudsætning i forbindelse med anlæggelsen af distributionsnettet, hvorfor det ikke er muligt direkte at henføre investeringerne til de enkelte forbrugere. Dog er omkostningerne i forbindelse med anlæggelsen af den enkelte stikledning forbrugerspecifik. Dette er baggrunden for, at kunder med et lille forbrug altid skal betale for en stikledning, mens kunder med et højere forbrug kan opkræves et investeringsbidrag, såfremt distributionsbetalingen ikke kan forrente og afdrage stikledningsinvesteringen. I takt med nedsættelsen af distributionsbetalingen som følge af afviklingen af den historiske gæld, er der behov for at hæve forbrugsgrænsen for, hvornår en kunde som standard skal betale for en stikledning.

Da der erfaringsmæssigt er en del administration forbundet med at følge op på, om en ny forbruger har det forudsatte gasaftag, har Evida valgt, at målerstørrelsen afgør, om der skal betales for stikledningen, eller om der skal foretages en konkret beregning af behovet for investeringsbidrag. Det betyder, at alle kunder betaler for stikledningen, hvis størrelsen af den installerede måler hos kunden er op til og med en G6, og kunden kun har en enkelt måler installeret. Det betyder generelt, at kunden betaler for stikledningen, hvis det årlige forbrug er 10 - 15.000 m³ (forudsat en normal aftageprofil med et driftstimeretal på godt 2.000 timer/år).

1.3. Enkelt og gennemskueligt tarifsystem.

Evida ønsker at anvende et gennemskueligt tarifsystem, så det er ligetil for den enkelte forbruger med et givet forbrug selv at kalkulere distributionsbetalingen.

Efter Evidas opfattelse bidrager et gennemskueligt tarifsystem til at sikre, at tarifferne er rimelige, objektive og ikke-diskriminerende.

Et gennemskueligt tarifsystem understøtter ligeledes det liberaliserede gaskmarked, idet både leverandører og forbrugere umiddelbart har alle nødvendige oplysninger til beregning af distributionsbetalingen.

1.4. Gassens konkurrenceevne

Det er en fordel for alle gasforbrugere, at distributionsnettet udnyttes effektivt, således at flest muligt bidrager til at dække de generelle omkostninger. Ud fra dette hensyn bør alle forbrugere, der blot bidrager marginalt til dækningen af de generelle omkostninger, tilsluttes. Kriteriet skal dog sammenholdes med det foranstående, nemlig at tariffbetalingen for identiske forbrugere skal være den samme.

Af det foranstående fremgår, at en mindre del af driftsomkostningerne og anlægsinvesteringerne er direkte henførbare, hvorfor Evida finder, at distributionselskaberne har væsentlige frihedsgrader ved fastlæggelsen af distributionstarifferne.

Evida forsøger derfor at fastlægge distributionstariffer, som gør anvendelsen af gas konkurrencedygtig i forhold til alternative energiformer. Dette sikrer efter Evidas opfattelse den bedste udnyttelse af distributionssystemet, og dermed at tarifferne bliver lavest mulige for gasforbrugerne samlet.

Hensynet til konkurrenceevnen tilsiger, at distributionstariffen på nuværende tidspunkt i væsentligt omfang bør være volumenafhængig, idet det afspejler prisforholdene for alternative energiformer.

Forskel i prisstruktur for de forskellige energiformer betyder, at der kan være behov for tarifjusteringer af hensyn til konkurrenceevnen for enkelte eller alle forbrugergrupper. Det er således ikke givet, at den tarifstruktur, som vurderes optimal i en periode, også vil være optimal i en efterfølgende periode.

2. Konkret tarifudformning

Med udgangspunkt i ovenstående har Evida udformet de ordinære distributionstariffer som redegjort for i nedenstående afsnit 2.1.

Samtidig er Evida bekendt med, at der findes en række virksomheder med et betydeligt energiforbrug, hvor gas kunne være et relevant brændsel, men hvor tilslutning ikke har fundet sted, fordi tilslutnings- og tariferingsvilkårene ikke har været tilstrækkeligt attraktive.

I forlængelse heraf fik de daværende 3 distributionselskaber i 2013 godkendt, at nye timeaf-læste kunder med et forventet årligt forbrug på mindst 300.000 m³ kunne vælge en alternativ tarifmodel, hvor kunden de første 10 år betaler en fast lav distributionstarif, hvorefter kunden overgår til at betale den ordinære distributionstarif. En forudsætning for at kunne vælge denne tarif er, at kunden selv betaler alle tilslutningsomkostninger og at disse udgør mindst 200.000 kr. Tariffen er nærmere beskrevet i nedenstående afsnit 2.2.

2.1. Ordinære distributionstariffer

Ovenstående kriterier betyder, at Evida med virkning fra 1. januar 2021 har udformet distributionstariffen med en fast afgift afhængig af de hos kunden installerede gasmålere og en volumenbaseret bloktarif, hvor tariffen trinvist reduceres i takt med et øget forbrug, men således at alle betaler den høje tarif for de første kubikmeter.

Den faste afgift består af en fast årlig betaling pr. måler, som er installeret hos kunden. Størrelsen af afgiften afhænger af målerstørrelsen, men Evida kan vælge at gruppere målerstørrelserne i færre grupper i det omfang, de gennemsnitlige omkostninger ved drift og vedligehold af målerne er nogenlunde ens.

Det bemærkes, at den faste betaling ikke alene skal afspejle omkostningerne forbundet med drift og vedligehold af målerne, men også helt eller delvist skal dække omkostningerne ved gasmåling og afregning af kunden.

Størrelsen af tarifferne og mængdeintervallerne baserer sig på en vurdering af gassens konkurrenceevne, dvs. en vurdering af disse forbrugergrupperes alternative energiomkostninger sammenholdt med, at det samlede provenu fra distributionstariffen skal svare til indtægtsrammen.

Alle kunder betaler en fast betaling, som sikrer, at kunderne uanset forbrugsstørrelse som minimum betaler de direkte omkostninger, som den enkelte kunde giver anledning til. Særligt størrelsen af målerne er en driver for omkostningerne hos den enkelte kunde, og hvor gas fortrinsvis anvendes som reserve- og spidslastbrændsel, vil der til trods for en stor måler ofte være et meget lille årsforbrug, fordi aftaget sker i en meget kort periode. Derfor ønsker Evida at opkræve en differentieret fast betaling afhængig af den/de installerede målere hos kunden, så det sikres, at kunden som minimum dækker de omkostninger der er forbundet med at vedligeholde måleren.

Udformningen af distributionstariffen som en bloktarif betyder, at:

- Alle kunder betaler samme pris for de første kubikmeter. En forbruger med et årligt forbrug på 5 mio. m³ betaler på denne måde samme distributionstarif pr. m³ gas for de første 6.000 m³, som en villakunde betaler for sit forbrug pr. m³, dvs. en lige behandling af kunderne.
- Større forbrugere oplever en faldende marginalpris på distribution af gas. Det afspejler, at de afholdte investeringer pr. afsat m³ generelt falder med størrelsen af forbruget. En direkte funktionel sammenhæng mellem investering og årlig afsætning kan dog ikke gøres gældende.
- Bloktariffen er udtryk for, at en i princippet trinvist stigende "fast" betaling indregnes i den variable tarif. Ved indregning i den variable tarif undgås den trinvist stigende faste betalings ulemper i form af, at enkelte kundegrupper fravælger gas, fordi forbrugeren med en fast betaling ikke finder gas konkurrencedygtig i forhold til alternativet.

Det afgørende ved tarifudformningen er, at tariffen opfattes som konkurrencedygtig af det størst mulige antal kunder.

2.2. Ny tidsbegrænset tarif for timeaflyste kunder (8-øres tariffen)

Formålet med introduktionen af denne tarif var at tilslutte nye større, timeaflyste kunder (årligt forbrug >300.000 m³), som ikke fandt tilslutning via den ordinære tarif attraktiv, men mod betaling af de fulde tilslutningsomkostninger i den første 10 års periode kunne få en fast lav tarif på 8 øre/m³ (2013-prisniveau). Som minimum skulle tilslutningsomkostningerne dog udgøre 200.000 kr.

Det er endvidere en forudsætning, at den pågældende kunde ikke har været tilsluttet gasnettet indenfor de seneste 36 måneder.

De direkte henførbare faste årlige driftsomkostninger forbundet med et nyt timeaflyst forbrugssted udgør i størrelsesordenen 10.000 - 20.000 kr. afhængig af målerstørrelse og målersystem på det enkelte forbrugssted. De direkte henførbare driftsomkostninger udgøres af måledatahåndtering, drift af måler og målerkalibrering.

Herudover er der direkte henførbare variable omkostninger for transport af naturgas. De består af primært af energiomkostninger (el- og gas til forvarmning og tab af gas/måledifferencer) og udgør maksimalt 1 øre pr. m³.

Med et årligt forbrug på 300.000 m³ udgør de direkte henførbare driftsomkostninger ca. 4 øre pr. m³ i gennemsnit. Dette beløb vil være faldende med stigende forbrug, idet de faste, direkte henførbare driftsomkostninger ikke varierer nævneværdigt med forbruget.

Den pågældende kunde bidrager således under alle omstændigheder til dækning af distributionselskabets generelle kapacitetsomkostninger, hvilket med baggrund i Indtægtsrammebekendtgørelsen er med til at reducere den generelle tarif for alle kunder. Tilslutningen af kunder på disse vilkår er dermed en fordel for alle eksisterende gaskunder.